

GADAROSIN KADONNEET LUUT

YHTEENVETO

Praedorit palkataan apotin toimesta selvittämään kadonneiden luiden arvoitus. Jos nämä eivät löydä luita, apotti toivoo heidän voivan järjestää sopivat korvaavat luut paikalle ilman huomiota.

Seikkailu sijoittuu luostariin (ja sen ympäristöön) Itäisissä kuningaskunnissa. Taistelua on vähän (jos ollenkaan), mutta sosiaalisia tilanteita sitäkin enemmän.

Viimeisenä keinonaan apotti on jopa valmis kutsumaan demoni Yashansun, jotta voisi vaatia tätä kertomaan luiden olinpaikan.

VAIKUTTEET

- ◆ Seikkailun pääasiallinen inspiraation lähde on **Umberto Econ** teos *Ruusun nimi*.
- ◆ Alun perin seikkailu on lähestulkoon kopioitu 90-luvulla ilmestyneestä Seikkailija-roolipelilehden jostakin numerosta.
- ◆ **Erkka Leppäsen** *Kerettiläisten kirja*-novelli kokoelmassa *Kirotun maan kulkija*.
- ◆ **Juha Ruusuvuoren** kirja *Ryöstetty pyhimys* antoi hyviä ideoita seikkailun uudelleen kirjoittamiseen.

SISÄLTÖVAROITUS

IHMISKAUPPA JA SEKSUAALINEN SISÄLTÖ

Tässä seikkailussa on mukana ihmiskauppaa sekä seksuaalisia motiiveja. Aiheita on pyritty käsittelemään leimaamattomasti ja asiallisesti.

Pelinjohtajan kannattaa lukea seikkailu ensin läpi ja miettiä sitten, miten suhtautua seikkailuun ja sen

sisältöön. Näiden sisältöjen pois jättäminen tai muuttaminen ei välttämättä muuta seikkailua sinänsä.

USKONTO

Luostariin sijoittuva seikkailu on väistämättä uskonnollinen.

Tässä seikkailussa ei tehdä väitöksiä sen suhteen, mikä Jaconian kulteista on oikeassa tai miten nämä uskonnot liittyvät todellisen maailman uskontoihin. Pelinjohtajaa kuitenkin kannustetaan tuomaan uskonto vahvasti mukaan tätä seikkailua, sillä melkein kaikki luostarin asukkaista painivat oman uskonsa kanssa.

Kaikki munkit ovat omalla tavallaan syntisiä, mutta heidän ongelmansa eivät tee heistä automaattisesti pahoja.

TAUSTA

Luostarin perustaneen apotti Gadarosin luostarin luut ovat kadonneet. Gadarosin luiden ihmeitä tekevästä voimasta kerrotaan tarinoita ja ne ovat taanneet pyhiinvaeltajien käynnit luostarilla satojen vuosien ajan. Ne olivat luostarin varjelluin pyhainjäänne aina siitä saakka kun apotti Gadaros kuoli metsästysretkellä villikarjun hampaisiin.

Vanhan tarun mukaan villikarju oli valemuotoinen demoni **Yshanasun** ja Gadarosin kohtasikin marttyrikuoleman. Tämä uskonnollinen taru on antanut Gadarosille *Autuaan* arvon. Todellisuus on kuitenkin karumpia — villikarju oli vain villikarju.

Kuolleen jumalan kultin otettua vallan luostarissa, luut nakattiin sivuun ja niiden tilalle asetettiin *Kirkkoisä Brakkam Yissarimin* luut. Kun Artanten kultti myöhemmin otti luostarin jälleen haltuun, kukaan ei edes ajatellut luiden vaihtuneen. Niinpä Artanten pyhien luiden sijaan pyhiinvaeltajat ovat käyneet vuosisatoja Kuolleen jumalan kultin pyhainjäännöksellä.

Pyhainjäännökset varasti yksi luostarin omista munkeista. Munkin henkilöllisyys on avoin. Kuka varkauden takana on, riippuu tarinan etenemisestä ja pelinjohtajan *filiksestä*. Tästä tarkemmin kohdassa **KUKA PYHIMYKSEN VARASTI?** (s. @@).

Tapauksen on silminnäkijä: munkki **Hirun**. Juodessaan luostarin siideriä omenapuiden katveessa, hän näki varkaan poistuvan luostarista nyttin kanssa. Luvottomilla teillä ollut munkki ei ole kovin halukas jakamaan tietoaan.

Luiden katoamista on yritetty peitellä, sillä munkit pelkäävät Seresin kuninkaan Reos Kargalin lähettämien “temppeleliritarien” käyttävän tätä syynä temppelein viralliseen haltuunottoon.

Nykyinen apotti pelkää myös jäävänsä kiinni omista toimistaan — hän on tutkinut luostarin kirjaston kiellettyjä kirjoja Kuolleen jumalan kultin ajoilta. Hänet voitaisiin tuomita kerettiläisenä roviolle, joten hän toivoo asian ratkeavan mahdollisimman nopeasti.

SEIKKAILUSTA

Gadarosin kadonneet luut poikkeaa perinteisestä lineaarisesta seikkailusta monilta osin. Pelinjohtajan on syytä tutustua seikkailun koko sisältöön huolellisesti ennen seikkailun aloittamista.

KUTSU SEIKKAILUUN

Praedorit voivat joutua osallisiksi Gadarosin luostarin tapahtumiin monella tavalla. Tämä seikkailu kuitenkin olettaa heidän saapuvan paikalle oma-aloitteisesti ja sattumalta.

Pelinjohtajalla on toki halutessaan lupa muuttaa tätä ja houkutellessa seikkailijat paikalle apotin kutsusta. Tällöin tapahtumien aikasidonnaisuutta ei tarvitse noudattaa niin tarkasti.

Mahdollisia keinoja saada praedorit paikalle:

- ◆ Emithiläinen ylimys palkkaa praedorit etsimään **Janus**-nimisen apteekkarin. Hän on saanut selville miehen piilottelevan Gadarosin luostarissa.
- ◆ Itäläinen orjakauppias palkkaa praedorit suojelemaan karavaaniaan, joka on kuljettamassa lisää orjia rakentamaan tempelikylää.
- ◆ Joku praedoreista haluaa tehdä pyhiinvaellusmatkan luostarilla.
- ◆ Piperialainen paronikunta on kaaoksessa paronin kuoltua oman poikansa murhaamana. Poika jäi kiinni verekseltään ja todistajia on liikaa asian täydelliseen sivuttamiseen. Paronilla on kuitenkin toinenkin poika. Äpärä, joka on lähetetty Gadaroksen luostariin. Praedorit palkataan noutamaan poika takaisin paroniksi.

SATUNNAISIA HAASTEITA

Seuraavia haasteita ei ole sidottu mihinkään tiettyyn tilanteeseen tai paikkaan, vaan seikkailijat voivat yrittää suoriutua niistä ne kohdatessaan.

Kaikkiin tietoon pohjautuviin haasteisiin voi saada apua luostarin kirjastosta (-1N).

- ◆ **Gadaros Autuaan** tarun muistaminen: **Uskonto** (4N) *tai* **Tarut ja legendat** (5N) haaste.
- ◆ Yksityiskohtien muistaminen luostarin historiasta: **Uskonto** (4N) *tai* **Historia** (4N) haaste.
- ◆ Kuolleen jumalan kultin peitettyjen symbolien, yms. huomaaminen: **Rakentaminen** (3N), **Uskonto** (3N), **Valppaus** (4N)

KUKA PYHIMYKSEN VARASTI?

Tämän seikkailun loppu on tarkoituksellisen avoin. Pelinjohtaja voi valita pelin etenemisen mukaan, mikä lopputulos on sopivin. Pelinjohtajan on toki myös mahdollista katsoa haluamansa lopetus ennen peliä ja pelauttaa tarina sitä kohden.

KUOLLEEN JUMALAN KULTTI ON SYYLLINEN

Seikkailu on kirjoitettu alkujaan tästä näkökulmasta. Kultti halusi takaisin oman pyhimyksensä luut, muttei arvannut tilanteen kärjistyvän näin nopeasti. Luut löydetään kryptasta ja rauhallinen lopputulos on mahdollinen.

APOTTI ON SYYLLINEN

Apotti itse vei luut kutsuakseen niiden avulla Yashanasun-demonin. Hän pyrkii suorittamaan rituaalin ja kutsumaan paholaisen seuraavana pyhäpäivänä (Artantenpäivä), mutta jos hän jää kiinni aiemmin, voi demoni hyvin ottaa vallan jo silloin. Seikkailu päättyy taisteluun demonin riivaamaa apottia vastaan.

THALIS ON SYYLINEN

Saatuaan selville Dafnin roolin Pyhien neitsyiden parissa Thalís kävi haastamaan neitsyiden toiminnasta vastaavaa **nimi**. Tämä lupasi “päästää Dafnin vapaaksi”, jos saisi tarpeeksi hyvän vastineen Thalísilta. Tämä varasti luut ja pyrkii toimittamaan ne **nimille** vastineeksi vaimonsa “vapaudesta”. Dafni ei ole tietoinen tästä järjestelystä, eikä häntä edes pidetä toiminnassa mukana vastentahtoisesti. Thalís pyrkii siis pelastamaan neidon pulasta, jossa tämä ei ole, vastoin tämän tahtoa.

TEMPPELIRITARIT OVAT SYLLISIÄ

Temppeliritarit ovat kiristäneet **munkkinnimi** varastamaan luut. Heidän tavoitteensa on aiheuttaa tarpeeksi sekasortoa, jotta Japasin kruunu voisi ottaa luostarin (ja sen pyhiinvaellustuotot) haltuunsa Seresiltä.

OSIEN POISJÄTTÄMISESTÄ

Pelinjohtajan on suhteellisen helppo tiivistää seikkailua jättämällä pois osia. Tällöin kannattaa kuitenkin huomioida, miten pois jätetyt osuudet vaikuttavat seikkailun päätökseen.

Alla on lueteltu muutamia ehdotuksia seikkailun tiivistämiseen. Suluissa on kerrottu, miten ko. sivujuonen poisjättäminen vaikuttaa tarinan kokonaisuuteen.

- ◆ Kaikkien munkkien salaisuuksia ei ole välttämätöntä selvittää. (-)
- ◆ Temppeliritarien osuus voi olla vain maininta seikkailun ilmapiiristä. (-)
- ◆ Gadarosin neitsyet voi jättää kokonaan pois. (*Thalís ja Dafnin liitto ja sen ongelmat*)
- ◆ Kuolleen jumalan kultti voi olla joko liian tuttu tai tuntematon. Kultti on myös helppo korvata demonikultilla, jos niihin ei ole vielä päässyt tutustumaan. (*Munkkien uskon jakautuminen.*)

TAPAHTUMIEN AIKAJANA

LOPPUKEVÄÄN KAUSI	PÄIVÄNAIKA	TAPAHTUMAT
5. (Maanpäivä)	ilta	Loukas varastaa luut keskipäivän messun aikana ja kätkee ne huoneeseensa.
	Yö	Hirun näkee Loukasin poistuvan asuinrakennuksesta kantaen epämääräistä nyyttiä, mutta ei uskalla puhua.
6. (Auringonpäivä)	Iltapäivä	Pyhien luiden katoaminen huomataan.
	Yö	Apotti pitää yömessun kadonneiden luiden löytymiseksi.
7. (Kuunpäivä)	Keskipäivä	Paasto aloitetaan luostarissa. Vain kaksi ateriaa (aamiainen ja lounas) sallitaan.
	Yö	Munkit pidättäytyvät paheistaan.
8. (Kulkijanpäivä)	Keskipäivä	Seikkailijat saapuvat luostariin (oletus).
	Yö	Hirun hiipii luostarista <i>Gadaroksen neitsyiden</i> talolle ja viettää yön Dafnin kanssa.
9. (Markkinapäivä)	Aamu	Pendor ja Kettil tuovat riistaa luostariin ja joutuvat sanaharkkaan Thalisin kanssa kuullessaan, että luostarissa paastotaan. Kimpaantuneet metsästäjät möläyttävät nähneensä Dafnin <i>Gadaroksen neitsyiden</i> talossa.
	Ilta	Thalis lähtee ottamaan selvää vaimonsa toimista. Dafni ja Thalís riitelevät kovaäänisesti mökissä. Kuolleen jumalan kultti kokoontuu kryptalla. Pyhäinjäännösten korvaamisesta satunnaisilla luilla sovitaan.
	Yö	Keväälle poikkeuksellinen kylmä ilma saa luostarin asukkaat hytisemään. Kylmä pureva tuuli antaa kaikkiin NÄPPÄRYYS -haasteisiin +1N . Loukas ja Vasilis kaivavat ruumiin ylös hautuumaalta. Ainoastaan Hirun sattuu näkemään tapahtuneen, ryypätessään salaa lähiseudulla. Hän uskoo haudanryöstäjien olleen pahoja henkiä.
10. (Pesupäivä)	<i>Koko päivä</i>	<i>Kylmä sää jatkuu. Lucaris sallii vain työhuoneen ylimääräisen lämmistyksen. Munkit kuiskivat demonien kironneen luostarin (erityisesti Yashanasunia syytetään).</i>
	Aamu	Yenron tuo luostariin puita kärryillänsä ja puhelee hetken Vasiliksen kanssa.
	Yö	Thalis hiipii Hirunin huoneeseen surmatakseen tämän. Hän kuitenkin yhyttää Loukasin, joka on jo silponut Hirunin veitsellään. Lyhyen kamppailun jälkeen Loukas saa surmattua myös Thalisin ja lavastaa tilanteen murhaksi-itsemurhaksi. Menessään heittämään vettä, Nik näkee Thalisin hiipivän hiljaa Hirunin huoneeseen. Koska noviiseilla on tapana mennä munkkien puheille iltaisin, Nik ei pidä asiaa tärkeänä.
11. (Artantenpäivä)	aamu	Hirunin ja Thalisin ruumiit löydetään messun jälkeen.
	Yö	Apotti uhraa luostarin kukon ja yrittää kutsua manata Yashanasun -demonin kertomaan pyhiinjäännösten olinpaikan. Jos praedorit eivät estä rituaalia, demoni lopulta riivaa apotin.

12. (Maanpäivä)

aamu

Yashansun on teurastanut koko luostarin väen ja lähtee jatkamaan kohti tempelikylää.

Huom. Viikonpäivät noudattavat epävirallista [Valiarin kalenteria](#).

TAPAHTUMIEN KULKU

Seikkailun tapahtumien kulkua on mahdotonta arvioida. Pelinjohtajan avuksi yllä on esitetty aikajana ja seuraavaksi esitellään satunnaisia tapahtumia tarkemmin. Seikkailun tapahtumien eteneminen ja niiden valinta jää kuitenkin lopulta Pelinjohtajan vastuulle sen mukaan, miten hänen pelaajansa mysteeriä selvittävät.

APOTIN RITUAALI

Jos näyttää siltä, etteivät praedorit onnistu pääsemään luiden jäljille, apotti antautuu Artanten huomaan ja suorittaa *Mustan riitin*¹.

Artantapäivän yönä apotti lukitsee ovensa ja **Pimeän Eetterin** kirjan kutsuu demoni Yashanasunia. Apotti ei ole kuitenkaan ymmärtänyt täysin riitin tarkoitusta, sillä kutsuttu paholainen ei ilmestykään taikaympyrään vaan riivaa hänen ruumiinsa.

Apotin suorittaman rituaalin vuoksi riivaus kestää täydet 24 tuntia. Tänä aikana apotti on **Tyhjyyden peto** (*Pelinjohtajan kirja*, s. 95), joka murhaa kaikki tielleen tulleet.

JÄLKIPYYKKI

Jos praedorit eivät surmaa apottia, demoninen riivaus vie lopulta tämän hengen. Luostarin munkeista ainoastaan *Kuolleen jumalan kultin* jäsenet ovat halukkaita jäämään paikalle ja heidän hallinnassaan Artanten usko tulee katoamaan vuosien saatossa.

Syy apotin kuolemasta voi hyvin langeta praedorien ylle, sillä praedoreita on yleensäkin kätevä syyttää kaikesta epäonnesta.

¹ Musta riitti on esitelty *Salaisuuksien kirjassa*, joka itsessään on myös jo Praedor-roolipelin tiimoilta ei-kanoninen. Siitä voi kuitenkin hakea helposti inspiraatiota tai jopa ohjeita riivatun apotin pelauttamiseen.

HENKILÖT

LUOSTARI

APOTTI DACAL LUCARIS

(luostarin johtaja, 73 v.)

		<i>Tyhjyyden petona</i>
Ruumis	8	12
Notkeus	6	8
Valppaus	18	20
Sisukkuus	16	22
Veri	15/15	35/35
Syvä haava	7	9
Suoja	2 (kaapu)	6
Pituus	1	IV
Hyökkäys	8	<i>Taikavoimat</i>
Vaurio	4 (Sauva)	<i>Taikavoimat</i>

Dacal Lucaris on vanha mies, jolla on harmaat hiukset ja sokeutunut vasen silmä (täysin valkea). Hän pitää tiukasti kiinni luostarin säännöistä ja on hyvin vanhoillinen. Apotin hallussa on avain luostarin rahalippaan ja sitä suojelemaan alttarikaappiin avain.

Apotti on itsepintainen ja tiukka, eikä luista yhdestäkään uskonnollisesta velvollisuudestaan edes auttaakseen seikkailijoita. Kysyttäessä hän kertoo, että pitää muita munkkeja typerinä ja nuorina, joiden mukana kirkko tulee vaipumaan rappioon.

Luiden varkauden aikana apotti johti messua. Hän väittää katoamisen olevan demonien työtä, kuten myös luostarin toisen pyhänjäänöksen,

Gadarosin silmälasien, katoamista kymmenen vuotta sitten. Todellisuudessa Lucaris huomasi itse lasien voiman ja on käyttänyt niitä oppiakseen Kuolleen jumalan palvelijan kultin saloja.

Näitä oppeja Lucaris kirjannut ylös teokseensa **ELÄMÄN KIRJA** (kts. Esineet).

HARHAOPPINEN APOTTI

Apotti DAcAl Lucaris on parhaimmassakin tapauksessa harhaoppinen. Holrusissa hänet luultavimmin olisi jo poltettu kerettiläisenä.

Lucariuksen omat uskonnolliset mietteet ovat sallineet munkkien uskonnollisen ekletismin ja mahdollistaneet Kuolleen jumalan kultin jalansijan luostarin muurien sisäpuolella.

RIIVAAJA

Apotin kohtalo voi lopulta olla riivatuksi tuleminen. Tämä **TYHJYYDEN PETO** (*Pelinjohtajan kirja*, s. 95) voi todella olla Yashanasun tai yhtä hyvin olla olematta. Pelinjohtajalla on vapaus valita tuonpuoleisen pedon tai ovelan vaikuttajan välillä.

Demoni on **SELUNSYÖJÄ** ja sen taikavoimat ovat:

- ◆ Pedot, haaskansyöjät ja verenhimo
- ◆ Kylmyys, kuura, halla ja jää

MUNKIT

ETRE GARELIS

(munkki, 48v.)

Mukava mutta hivenen vanhoillinen mies (siis eniten apotin mieleen).

Käytä **Papin** arvoja (s. 148)

FODRAN FARGOON

(munkki, 34v.)

Käytä **Papin** arvoja (s. 148)

Fodran on luostarin uusimpia munkkeja. Hän suoritti vihkimyksensä vasta kolme vuotta sitten, eikä kukaan tiedä hänen taustoistaan. Mies on kuitenkin selvästi itäläinen.

Tavallisesti rauhallinen Fodran on luostarin tapahtumien piinaamana sulkeutunut kuoreensa. Hänellä on paha tapa raapia niskaansa hermostuneena ja niska punoittaakin arkana.

Fodranilla on kaksi salaisuutta, joita hän ei ole uskaltanut tunnustaa. Noin vuosi sitten hän vihki noviisi **Thalisin** avioliittoon **Dafnin** kanssa. Hänellä ei ollut apotin saati kirkon lupaa rituaalilleen, joten Fodran suoritti riitin Tiramanin harmaassa kaavussa. Fodran myös tunnisti Thalisin antaman sormuksen symbolin, vaikkei tietänyt sen kuuluneen luostarille.

Munkin toinen salaisuus on **Hirunin** juopottelu. Hirun tunnusti Fodranille kuukausi sitten sortuneensa jälleen juomaan.

Fodranin löytää yleensä luostarin pajasta ja hänellä näyttääkin olevan sepäntaitoja.

Ennen Hirunin ja Thalisin kuolemaa Fodran on vain hermostunut ja välttelee kaikkia. Mutta näiden kuolema jälkeen Fodran vaipuu

epätoivoon uskoessaan Artanten kirouksen langenneen yllensä.

LOUKAS

(munkki, Kuolleen jumalan palvelija, 37v.)

Ruumis	14
Notkeus	12
Valppaus	14
Sisukkuus	16
Veri	16/16
Syvä haava	8
Suoja	2 (kaapu)
Pituus	1
Hyökkäys	8
Vaurio	4 (Sauva)

Loukas on syntyperäältään puoliverinen vuoristolainen. Vietettyään melkein kolmekymmentä ensimmäistä vuottaan rosvokuninkaiden soturina, hän lopulta etsiytyi Gadarosin luostariin.

Munkiksi tultuaan Loukas löysi hautausmaalta **Kuolleen jumalan kryptan**. Sen ovi ja salaisuudet kiehtoivat häntä. Heikkolahjaisena lukijana kirjojen salaisuudet eivät auenneet hänelle, ennen kuin Loukas sai tietää Gadaroksen laseista. Niiden avulla hänen onnistui ahmia tietoa kultista ja hän ymmärsin se vastaavan paljon paremmin hänen omia tarpeitaan ja uskomuksiaan.

Apotti Lucaris kuitenkin huomasi jonkun käyttäneen Gadarosin laseja. Peläten jonkun munkeistaan etsivän salattua tietoa, hän kätki sekä lasit että **PIMEÄSTÄ EETTERISTÄ**-kirjan omaan makuukammariinsa.

Turhautunut Loukas etsi vuosia kirjaa ilman tulosta. Lopulta hän antoi asian vain olla, sillä hän löysi jotakin parempaa: **Kuolleen jumalan sormuksen** ja sisäänkäynnin **Kryptaan**.

Toimi Thalisin opettajana tämän tultua luostariin.

HIRUN

(munkki, kokki, 45v.)

*Käytä **Papin** arvoja (s. 148) + Haitta: Alkoholisti, aseena veitsi sauvan sijasta*

Luostarin pääkokki ja viininmestari. Kokkina Hirun on korkeintaankin keho vaikka hänen riisiviininsä ja oluensa ovatkin maukkaita. Hirunin apuna keittiössä toimii vuoroviikoin joku luostarin noviiseista.

Osana Hirunin munkkisvihkimystä tämä tunnusti apotille rakkautensa viinaan. Apotti Lucaris asetti miehen kokiksi koetellakseen tämän itsehillintää. Pitkään kiusausta vastustaneen Hirunin itsehillintä petti kuitenkin lopulta petti. Hän sortui maistamaan omaa oluttaan ja joi lopulta koko tynnyrin tyhjiin. Fodranin osuessa sattumalta paikalle, Hirun tunnusti syntinsä tälle itkien ja vannotti pitämään salaisuuden.

Lankeamisensa jälkeen Hirun on hiljalleen sortunut takaisin viinan orjaksi. Hän tislaa salaa väkevämpää riisiviinaa, jota nauttiin huoneessaan öiseen aikaan.

Viinaa ottaneena myös hänen muut viettinsä heräävät ja hän lähtee toisinaan tapaamaan Gadaroksen neitsyitä tempelikylässä.

VISARRION

(munkki, yrttitarhuri ja parantaja, 39v.)

*Käytä **Papin** arvoja (s. 148), aseena veitsi sauvan sijasta*

Visarrion hoitaa luostarin yrttitarhaa ja omenapuita. Hän on ottanut oppilaakseen nuoren Thalisin. Salaisesti parantaja himoitsee nuoria poikia.

Nuoruudessaan Visarrion (silloin nimeltään Janus) toimi Emithissä apteekkarina, kunnes jäi kiinni vieteltyään paikallisen aatellisen nuoremman pojan. Hänen onnistui paeta ja etsiä luostariin, jossa hän ainakin kuvittelee olevansa turvassa palkkionmetsästäjiltä.

Luostarin väestä ainoastaan **Etre** tietää Visarrionin mieltymyksistä ja historiasta. Etre on sitä mieltä, että koettelemukset vain vahvistavat sielua.

Visarrion on ainoa luostarin väestä, joka näki **Datusin** osallistuvan messuun pyhäinjäännösten varkauden aikana.

VASILIS

(Munkki, hautausmaan vartija, Kuolleen jumalan palvelija, 26v.)

*Käytä **Papin** arvoja (s. 148)*

Nuorin munkeista toimii hautausmaan vartijana. Vasilis on kotoisin Piperiasta ja paikallisen paronin äpärapoika, jonka piti kadota perintöriitojen tieltä.

Jo alkujaan nuivasti Artanten kulttiin suhtautunut Vasilis oli helppo käännytys Kuolleen jumalan kultin puoleen. Nyt Vasilis vahtii hautumaata ja erityisesti Kuolleen jumalan kryptaa.

NOVIISIT

*Käytä **Palvelijan** arvoja (s. 148), ei aseita*

NIK (22v.)

DATUS (14v.)

Luostarin uusin ja nuorin noviisi. Hän saapui luostariin vasta kaksi viikkoa sitten ja päätyi kokin apulaiseksi. Datusin tultua luostarin ruoka onkin parantunut huomattavasti.

Apotti Lucaris ei pidä Datuksesta pätkeäkään, koska tämä tarjoaa luostarin asukeille hänen mielestensä liian maittavia ruokia, kuten riistaa jota pyhiinvaeltajat tuovat hänelle. Datus onkin oppinut välttelemään Lucarisia. Messuissa hän istuu aina takana, eikä kukaan muu kuin Visarrion voi todistaa hänen olleen messussa varkauden aikana.

Uutena tulokkaana monet suhtautuvat häneen epäillen. Ja vaikka ankarat kuulustelut ovatkin todistaneet hänen syyttömyytensä, jotkut epäilevät yhä Datusin syyllisyyteen.

NAGAL (23v)

Nagal on yksi niistä noviiseista, jotka pettävät selibaattilupaustaan temppelikylän *Gadaroksen neitsyiden* kanssa. Hänellä on siis paljon selittämättömiä menoja, jotka voivat saada epäilemään hänen syyllisyyttään.

THALIS (18v)

Thalis on äkkipikainen nuorukainen, jolla on vaikeuksia oppia kirjoittamaan. Yleensä hän kerää

yrttejä metsästä tai auttaa munkki Visarrionia puutarhan hoidossa.

Thalis rakastui palavasti puunhakkaajan tyttäreeseen kaksi vuotta sitten ja piiritti tätä lähes vuoden, kunnes tyttö lopulta suostui kosintaan.

Tuona iltana Thalís murtautui Loukaksen huoneeseen ja varasti siellä aiemmin nähneensä sormuksen (**Kuolleen jumalan sormus**) rakkaalleen vihkisormukseksi.

Muutamaa viikkoa myöhemmin Fodran vihki Thalísin ja Dafnin salaa avioliittoon. Koska Thalís joutuu viettämään suurimman osan ajastansa luostarin töissä, hän näkee harvoin vaimoaan. Kerätessään yrttejä metsästä, hän tapaa nuorikkoaan ja ihmettelee, miksei tämä ole tullut raskaaksi.

Muita noviiseja: Thalís, Datus, Nagal, Savvas

Muut noviisit toimivat munkkien ohjeiden mukaan; kopivat kirjoja, opettelevat lukemaan jne. Noviisit olivat kaikki messussa varkauden sattuessa. Kukin noviisi toimii vuorollaan myös apuna keittiöllä sekä pelloilla.

MUUT RYHMITTYMÄT

GADAROKSEN NEITSYET

Neitsyet kertovat olevansa joukko nunnia, jotka osallistuvat luostarin ylläpitoon. Omalla tavallaan. He nimittäin myyvät lempeä pyhiinvaeltajille, matkaajille ja kenties munkeillekin. Ja erityisesti tämä on apotille kiusallista.

Neitsyet kertovat luostarin *kuninkaan pajujen* ihmeellisestä voimasta palauttaa koskemattomuutensa. Näin he pystyvät pitämään nunnalupauksensa, mutta myös ojentamaan auttavan käden matkaajille.

Luostarin pajuilla ei apotin mukaan taatusti ole taikavoimia, mutta onko neitsyeillä hallussaan jokin unohtunut salaisuus?

Luostarille tilanne on hankala, sillä kyllähän heille lempi ja raha kelpaa. Mutta Artanten rienaaminen on eri asia, eikä paikallisiin voi oikein luottaa asian selvittämiseksi.

Nunnia on yhteensä puolesta tusinasta tusinaan. He eivät itsekään ole kaikki selvillä määrästään, vaikka työskentelevät ja asuvatkin samassa talossa.

Osa nunnista on nimittäin kauempaa tuotuja orjia, joilla ei ole pahemmin vapautta. Nämä “nunnat” ovat tulleet taloon temppeliritarien tuomina ja heidän tuottonsa menee lähes kokonaisuudessaan ritarien kirstuun.

CANIA AMANTIUS

(*Neitsyiden emäntä, n. 50v.*)

Käytä Virkamiehen arvoja (s. 148), tikarissa yleensä käärmeeen myrkkyä (Seikkailijan kirja, s. 111)

Neitsyiden johtajana toimii “abbedissa” Cania. Hän on aiemmin itsensä vapaaksi **Kelnalaisesta** (kts. [Itkevän idän kirja](#)²) bordellista ostanut kurtisaani.

Bordellin ja poliittisen pelin pelaajana Cania on hyvin kokenut ja ovela. Omien kokemustensa pohjalta Cania halusi neitsyiden mukaan vain tyttöjä, jotka osaisivat esittää roolinsa.

SIVUPOLKU: NEIDOT PULASSA

Temppeliritarien saavuttua hän on kuitenkin joutunut nöyrytykseen — ainakin päällisin puolin. Hän maksaa kiltisti suojelurahaa ritareille, eikä aiheuta ongelmia. Mutta samalla hän etsii keinoa hankkiutua eroon ritareista. Orjat hän voisi kenties pitää, lisätuloista kun ei ole haittaa.

Praedorien ilmaantuminen paikalle saa naisen varmasti juonittelemaan ritareiden pään menoksi. Ehkä hän suoraan palkkaa praedorit tai sitten juonittelee jonkin sopivan kärhämän seikkailijoiden ja ritarien välille.

² Enemmän Kelnasta Joni Tanskasen novellissa *Velka* (Praedor, Tarinoita Jaconiasta).

TEMPELIRITARIT

Seresin kuninkaan lähettämät temppeleiritarit ovat virallisesti paikalla suojelemassa pyhiinvaeltajia.

Todellisuudessa heidät on käsketty keräämään veroja Seresin kruunulle ja valvomaan (sekä tarvittaessa estämään) Japasin vaikutusyritykset alueella.

Nämä tehtävät ovat kuitenkin ritareille pääasiassa vain keino kerätä tullimaksuja, veroja ja suojelurahaa sekä paikallisilta, että pyhiinvaeltajilta.

Temppeleiritareita on yhteensä kaksi enemmän kuin seikkailijoita, ml. **Sir Durko Sejanus**.

*Käytä **Ritarin** arvoja (s. 147)*

SIR DURKO SEJANUS

Sir Durko vaatii ehdottomasti kaikkien tunnustavan vuoristolaisverensä ja käyttävän itsestään Siretuliitettä. Isokokoinen mies on koko elättänyt itseään koko ikänsä väkivallalla.

Ruumis	18
Notkeus	14
Valppaus	12
Sisukkuus	16
Veri	20 / 20
Syvä haava	10
Suoja	9 (levy)
Pituus	II
Hyökkäys	18
Vaurio	8 (Miekka)

PAIKALLISET

YENRON

(Riisinviljelijä, Kuolleen jumalan palvelija, 43 v.)

*Käytä **Talonpojan** arvoja (s. 148)*

Paikallinen puunhakkaaja ja Dafnin isä. Yenron on viittäkymmentä käyvä vuoristolainen, jonka vaimo kuoli ruttoon aikaa sitten.

Hän tutustui Loukasiin ja suostutteli tämän varastamaan pyhimyksen luut, jotta voisi palauttaa ne oikealle paikalleen **Kuolleen jumalan kryptaan**.

Varovaisena miehenä Yenron ei halua puhua hahmoille, mutta jos nämä tarjoavat rahaa, ajattelee köyhä mies voivansa johtaa heitä harhaan makusnälkeen.

Yenronilla on kaksi lasta. Anhur ja Dafni. Hän ei tiedä tyttärensä menneen salaa naimisiin ja hirmustuisi moisesta kuullessaan. Myötäjäisiä kun ei ole maksettu.

ANHUR

(Riisinviljelijän poika, 18v.)

*Käytä **Talonpojan** arvoja (s. 148)*

Anhur työskentelee isänsä kanssa pelloilla, eikä ole ainakaan vielä edes kuullut Kuolleen jumalan kultista. Isänsä painostaa poikaa jo naimisiin tai ainakin hankkimaan lapsia, mutta Anhurilla ei ole sen ihmeempiä ajatuksia kummastakaan.

DAFNI

(riisinviljelijän tytär, 17v.)

Kovaan elämään jo lapsesta saakka tottunut Dafni vietti useimmat päivänsä auttaen isäänsä riisipelloilla. Hän uskoi tilanteen muuttuvan kun noin vuosi sitten Dafni meni salaa naimisiin Thalís-

noviisin kanssa ja sai tältä avioliittolupauksena **Kuolleen jumalan sormuksen**.

Sormusta Dafni kantaa kaulassaan roikkuvassa narussa. Hän uskoo tietävänsä sormuksen todellisen omistajan (luostarin), mutta se ei hänen mieltään paina.

Liitto on kuitenkin ollut melko onneton. Thalís ei pääse useinkaan luostarilta tapaamaan vaimoaan ja Dafni epäilee aviomiehensä vain haluavan perillisiä. Näitä ei kuitenkaan ole tulossa, sillä Dafni tietää tarpeeksi yrteistä estääkseen raskaaksi tulemisensa.

Miehelleen kiukustunut Dafni uskoi alkuun *Gadaroksen neitsyiden* olevan todella uskonnollinen järjestö. Kun Neitsyiden todellinen luonto paljastui, Dafni ajatteli sen olevan vain sopiva kosto Thalísille, joka tuntui olevan enemmän naimisissa luostarinsa kanssa.

Kun Dafni kuulee **Hirunin** on kuolleen, hän epäilee välittömästi Thalísia. Peloissaan hän saattaa karata paikalta tai yrittää yllyttää temppeliritarit aviomiehensä kimppuun.

PENDOR JA KETTIL

(metsästäjiä, 35v. ja 37v.)

Ruumis	12
Notkeus	12
Valppaus	14
Sisukkuus	10
Veri	14
Syvä haava	7
Suoja	3 (nahka)
Pituus	I / II
Hyökkäys	10 / 10
Vaurio	5 (Keihäs) / 8 (Varsijousi)

Metsästäjät tuovat joka Markkinapäivänä luostariin pyydystämänsä riistaa. He eivät tiedä luostarin tapahtumista mitään, mutta ovat nähneet Thalisin usein metsässä keräämässä yrttejä - sekä epäsovinnaisissa puuhissa Dafnin kanssa.

ESINEET

KUOLLEEN JUMALAN SORMUS

Hopeinen sormus, johon istutettuun mustaan kiveen on kaiverrettu kultin symboli (yksisilmäinen aurinko). Sormuksen avulla voidaan avata KUOLLEEN JUMALAN KRYPTA (ei magiaa, vaan alkemiaa).

Loukas löysi sormuksen viitisen vuotta sitten ja otti sen haltuunsa. Katoamista ei huomattu, sillä sormuksen merkitystä pidettiin hyvin vähäisenä.

Muiden noviisien tapaan Thalís vieraili usein oppisänsä Loukasin kammiossa keskustelemassa uskonnosta. Erään kerran sormus oli jäänyt Loukaksen pöydälle ja sattuma teki Thalísta varkaan. Hän nappasi sormuksen ja kosi sen kanssa Dafnia kanssa.

GADAROSIN LUUT

Väitetysti luostarin perustajan luut ovat levänneet paikallaan jo lähes 500 vuotta. Todellisuudessa Kuolleen jumalan kultti myi nämä pyhäinjäännökset jo aikaa sitten ja korvasi alkuperäiset luut uusilla.

TAIKAESINE: GADAROSIN LASIT

Munkkien aikakirjojen mukaan Pyhä Gadaros perusti luostarin, ymmärrettyään velhojen salaisten kirjoitusten rienaavan luonteen. Aikakirjat eivät asiaa mainitse, mutta perimätiedon mukaan Gadarosin ymmärrys iskostui hänen käyttämiinsä silmälaseihin. Gadarosia kuvaavat patsaat ja kirjojen kuvat todellakin esittävät hänet aina samat lasit roikkumassa rinnuksillaan. Lasit katosivat Kuolleen jumalan kultin ottaessa luostarin haltuunsa, mutta kenties ne on kätkeyty jonnekin luostarissa?

Näiden lasien avulla seikkailija voi yrittää lukea myös kieliä, joita hän ei normaalisti osaa.

Käyttäminen vaatii haastavaa (3N) Valppausheittoa. Epäonnistuminen laskee Valppautta 1N3 pistettä 1N päiväksi. Möhläyksessä muutos on pysyvä.

KIELLETYN KIRJASTON

KIRJOJA

Huomionarvoisimpiin kirjoihin kuuluvat:

- ◆ VILLITIKERIN KLAANIN SANKARI ATHALAN VOIMAUTTAVA SUUNTA. 250 sivua. Koristeltu miniatyyrimaalauksilla sekä ornamenteilla ja koristeellisilla alkukirjaimilla. Kirjoitettu n. Vuonna 300 V.a. Täydellisessä kunnossa. Alkaa rukouksella Artantelle. Kirkkojaconian käytöstä huolimatta kirjoittaja on selvästi vuoristolainen. Käsittelee noituutta noidan kannalta (kirjoitettu kirkkojaconiolla).
- ◆ NAUTINTOJEN HERRA. Seksuaalimagiaa teoreettisesti käsittelevä kirja. 450 sivua. Koristeltu koko sivun kuvilla. Tahrainen, repeillyt ja osittain palanut. Hieman yli puolet kirjasta on lukukelvotonta. Kirjoitettu noin 35 vuotta sitten. Raskaat puutkannet (koristeltu tekstiä tukevin puuleikkauksin).
- ◆ JUMALANPILKAISTA YLEISESTI. 150 sivua. Painettu kolme vuotta sitten. Uudenveroinen. Pitkä alkukirjoitus Artanten kultista itäisissä valtakunnissa. Ohjeistusta noitien sekä kerettiläisten metsästämiseen ja tuomitsemiseen.
- ◆ VARNOJEN OUDOISTA TAVOISTA JA KULTTUURISTA. 200 sivua. Painettu noin kahdeksan vuotta sitten (sisällöstä voi päätellä alkuperäisen kirjan olevan huomattavasti vanhempi). Kuvitettu puuleikkaus painokuvin. Kannet ovat koristelemattomat. Kohtalaisessa kunnossa. Nimettömäksi

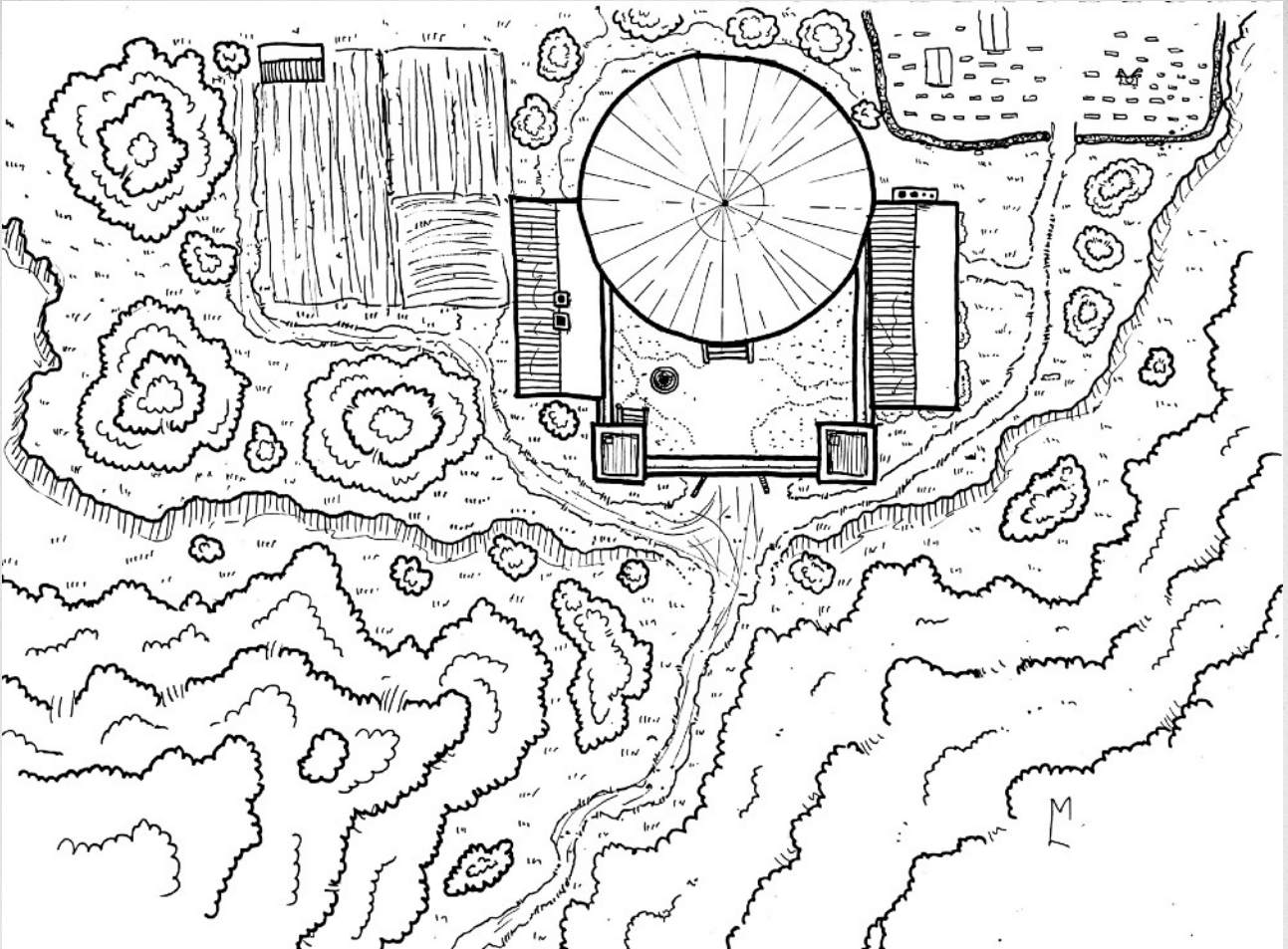
jäävän Artanten papin matkakertomus retkistä varnojen alueelle. Oleellisin osa kirjasta käsittelee papin huomioita siitä, etteivät praedorit ole päässeet ohittamaan varnoja vielä tästä osin Suden autiomaata Borvariaan.

- ◆ **KULTASEPPÄIN TAIDOISTA.** 400 sivua. *Kaunis nahkasidonta. 250 vuotta vanha teos. Kohtalaisessa kunnossa. Kirjoittajan kieli on ylimielistä ja arvovaltaista. Pitkälti jaarittelevaa tekstiä kultaseppien työstä ja sen salaisuuksista. Tekstillä itsellään on varmasti arvoa kultasepille, mutta kirjan kaksi sivua on liimattu yhteen ja niiden välissä on jotakin... (mitä pelinjohtaja haluaakaan).*
- ◆ **AUTUAAN MANAAJA ALEKOS MANATOSIN SUURET TEOT - TODELLISET JA VILPITTÖMÄT SELONTEOT.** 280 sivua. *Noin 40 vuotta vanha teos ja silti virheettömässä kunnossa. Kopion tehnyt munkki on nähnyt vaivaa kirjaimien eteen, kenties antaakseen kirjalle enemmän uskottavuutta, sillä kieli itsessään on hyvin yksinkertaista ja töksähtelevää sekä täynnä kirjoitusvirheitä. Selonteko autuaaksi julistetun manajaan toimista demonikulttien kitkemiseksi 200-luvun alkupuolella Japasissa ja Seresissä. Kirjoittaja vaikuttaa vahvasti epäilevän Alekos Manatosin olleen todellisuudessa rosvokuningas Raycorin*

palkkalistoilla ja tuominneen tämän vastustajia kuolemaan väittäessään heitä demonien riivaamiksi.

- ◆ **OPPITUNTEJA SYÖVEREIDEN AHMATEISTA.** 220 sivua. *Kirjoitettu Kuolleen jumalan kultin munkkien aikana. Huonossa kunnossa. Alkaa lyhennelmällä Kuolleen jumalan kultin doktriinista ja nimettömien olentojen synnystä. Tutkielma Syövereiden nimettömien olentojen käyttäytymisestä ja laumojen muodostuksesta.*
- ◆ **PIMEYDEN EETTERISTÄ.** 357 sivua. *Kirjoitettu vuonna 357. Kohtalaisessa kunnossa. Paljon diagrammeja ja maagisia symboleja. Metallinen sidonta sekä lukko, joka on joskus murrettu auki ja nyt rikkinäinen. Kuolleen jumalan kultin kokoelma demonologisia kirjoituksia. Osa niistä saattaa jopa pitää paikkansa?*
- ◆ **ELÄMÄN KIRJA.** 300 sivua, kesken. *Apotti Lucarisin kirjoittama. Kirjoitettu kirkkojacionialla). Apotti on hyvin ylpeä kultakirjaimin koristellusta teoksestaan ja syystäkin. Kirja on viisaas kirja, joka antaa 500 KP Uskonto-taittoon. (Arvo 2N+18kr x1,5) Kirja kuvaa apotin ajatuksia kirkon kehittämisestä ja on parhaimmillaankin kerettiläinen, sillä monet ajatukset kirjassa ovat peräisin Pimeyden Eetteristä.*

GADAROSIN LUOSTARI

Lähelle Yirios-jokea, **Itäisten vuorten** reunakukkuloille rakennettu luostari on vanha muistomerkki Artanten vallasta myös idässä. Luostarin päärakennuksen korkea kupoli kohoaa kauniina (joskin paikoin lohkeilleena) luostarin tunnusomaisten *kuninkaan pajujen* latvojen ylle.

Luostari rakennettiin vuonna 52 V.a. Kuolleen jumalan kultti otti sen haltuunsa 301 ja hallitsi sitä tuhoutumiseensa saakka (359 V.a.). Tämän jälkeen luostari palasi Artanten kirkon omistukseen.

Munkit ehtivät tottua vaatimattomaan hiljaiseloon kaukana maailman murheista. Ehti kulua melkein kaksisataa vuotta, mutta Seresin nykyisen kuninkaan **Reon Kargalin** kiinnitettyä huomiota luostariin, se on herättänyt uuteen elämään.

Seresistä saapuu paikalle pyhiinvaeltajia vuosittain ja he taivattavat mukaansa oksan pajuista, viedäkseen sen hyvän onnen toivotuksena kotiinsa. Munkeille tämä on siunaus, sillä heidän aarrekammionsa ovat jälleen alkaneet täyttyä vieraiden lahjoituksista ja myyntituloista.

Samalla tilanne on kuitenkin osoittautunut poliittisesti hankalaksi. Luostari sijaitsee lähellä **Japasin** pohjoisrajaa, eikä kuningas Reon ole lähelläkään harrasta Artantelaista. Hän on kuitenkin pistänyt merkille naapurikuninkaan kiinnostuksen ja sitä myötä lähettänyt paikalle omia "temppeiritareitaan" pyhiinvaeltajien ja munkkien "turvaksi".

Pyhiinvaeltajien lisääntyvän määrän myötä luostarille johtavan tien juurelle on noussut

nopeasti pieni kyläpahanen, **TEMPPELIKYLÄ**. Temppeleliritarit ovat ottaneet tämän paikan haltuunsa ja korjauttavat parhaillaan orjatyöllä vanhaa rauniota pieneksi kivilinnaksi.

ITSE LUOSTARI

Luostari koostuu suuresta kupolikattoisesta temppeleistä, asuinrakennuksesta, kirjastorakennuksesta sekä kahdesta tornista. Rakennukset toimivat luostarin sisäpihan muureina. Luostarin itäpuolella on myös muurein suojattu ja hyvin hoidettu hautuunmaa täynnä sekä vanhoja ja uusia hautamuistomerkkejä.

KUPOLITEMPELI

Luostarin sydän on mahtipontinen temppeleli, jonka sisäseinä kiertelevät uskonnolliset maalaukset kuvaavat tapahtumia Kuninkaiden jumalan kultin alkuaikojilta. Temppelelialissa on vain yksi pitkä penkki vanhemmille jäsenille, muiden oletetaan seisovan. Kappelissa sijaitsee myös alttarikaappi, johon jokaisella munkilla on avain. Alttarikaappissa säilytetään Artanten rituaaliesineitä sekä (nyt kadonneita) Gadaroksen luita. Temppeleliin ei kuulu sakastia.

ASUINRAKENNUS

Myös noviisien tilat sijaitsevat tallin vieressä asuinrakennuksen ensimmäisessä kerroksessa. Toiseen kerrokseen pääsee sekä sisä- että ulkokautta. Siellä sijaitsevat munkkien ja apotien huoneet. Asuinrakennuksen alla ovat ruokasali, keittiö, varastot ja viinitupa.

KIRJASTORAKENNUS

Ensimmäisen kerroksen työhuoneessa noviisit kopioivat luostarin kirjoja, joita säilytetään toisen kerroksen kirjastossa. Kirjastossa on Artantea, heraldiikka ja historiaa käsitteleviä teoksia, joita noviisit kopioivat munkkien johdolla. Kirjat on

lukittu ketjuilla hyllyihin ja vain **apotilla** sekä **Etrellä** on avaimet näihin kirjoihin.

Kirjaston perällä on erillinen lukittu huone: **KIELLETTY KIRJASTO**. Tässä kirjastossa säilytetään idän valtakunnista kerättyjä kiellettyjä kirjoja (kts. Esineet). Huoneessa säilytettiin myös lasivitriinissä **Gadarosin silmälaseja** sekä pienessä lippaassa **Kuolleen jumalan sormusta**.

Huoneen esineistä on selkeä katalogi huoneen työpöydällä. Sen avulla on helppo päätellä, mitä kirjastosta puuttuu. **Kuolleen jumalan sormus** on kirjattu kadonneeksi vuosi sitten. **Gadarosin silmälasien** katoaminen on kirjattu tapahtuneen noin viisi vuotta sitten ja samaan aikaan on kadonnut myös **Pimeyden Eetteristä**-kirja

TORNIT

Toinen torneista on tähytämistä varten, toisessa on suuri kello, joka kumajaa aina puoliltapäivin Artanten päivänä.

LUOSTARIN ULKOPUOLELLA

KUOLLEEN JUMALAN KRYPTA

Eräs hautausmaan komeimmista kryptista kätkee sisäänsä vanhan salaisuuden. Oveen on vanhalla kirkkojaconialla kirjoitettu: *”Tässä lepäävät pyhät miehet, jotka omistivat elämänsä taisteluun pimeyttä vastaan”*.

Ovi näyttää olevan vailla lukkoa. Tarkemmin asiaa tutkimalla on mahdollista huomata pieni pyöreä reikä, jonka pohjalla on omituinen kohokuvio. Jos Kuolleen jumalan sormuksen painaa tähän reikään, se toimii avaimen tavoin ja kääntää kryptan oven auki.

Kivisen kryptan seiniin koverretuilla hyllyillä lepäävät Kuolleen jumalan kultin pappien ruumiit.

Luolassa on epämiellyttävä mädän kananmunan löyhy (kahden hautahyllyn takaseinä sekä kryptan katto ovat hivenen rikkiä), johon sekoittuvat hiljattain poltetut kynttilöiden ja suitsukkeiden tuoksut.